

SAMOBORSKI LISTI

Ljetovanišni vjesnik.

„Samoborski list“ izlazi 1. i 15. u mjesecu.

Pretpлата na cijelu godinu stoji K 4.—, na pò godine 2 K, na četvrt godine 1 K. S poštom ili s dostavom u kuću 48 fil. na godinu više. U Americu K 1.40 na godinu više. Pojedini broj stoji 20 filira.

Vlasnik i odgovorni urednik: M. Klešćić.

Uprava nalazi se na Trgu Leopolda Salvatora br. 18.

Oglase prima uprava, a plaća se za petiti redak u redakcijskom dijelu po 20 fil. u oglasnom 10 fil. Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Novi i rukopisi šalju se uredništvu „Samoborskog lista“. Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

God II.

U Samoboru, 11. lipnja 1905.

Br. 12.

U Samoboru, 11. lipnja.

U lijepom našem Samoboru, gdje se providnost božja, kada je dovela Hrvata u njegovu novu domovinu i metnula ga na tako opasno mjesto, osmijehnula, pa odsmijeh božje ljepote ostao na širokoj ravnici, razlio se po zelenim i šumnatim glavicama i brežuljcima, ostao u tihom gorskom vjetriću i u žuboru potoka, prelio se po vedrom nebu pa titra kada se spusti ugodna i hladovita samoborska noć; u umiljatom Samoboru, gdje su vazda tražili odmora i otpočinka ljudi srca i osjećanja, gdje je plameno oko Ljubičino razgorjelo pjesničku dušu Stankovu i izmamilo divne Gjulabije; gdje se ispod mirisave lipe otvarao pogled na nebeska vrata, gdje je poletni Livadić zapjevao ko prvi slavulj domaćega luga: tu danas slavi naša „Jeka“ trideset godina opstanka svoga. Velik je to komad života za čovjeka pojedinca, ali je velik i u životu jednoga malenog naroda, koji se istom uzeo da budi i da protire sane oči.

Pjesmom otpočinje doba našega duševnoga i kulturnoga preporodjaja. Ona se sad mekana i puna čežnje, bola i nadanja, sad gromovita, žarka i osvetna zavlačila u srce i u duše, topila led drijema i nehaja, povijala se po krvavim poljanama prošlosti, verala se uz mahovito stijenje i kamenje propalih dvorova i gradova, vapila osvetu za proljevenu krv, tražila platu za stare dugove, što ih svjetska pravda odavno ne plaća narodu hrvatskomu. Razbijala se magla i tama, prosijavalo i bijelilo se nebo, navještujući zoru novomu, boljemu danu.

Nije prazna riječ, ako se ustvrdi, da nam je pjesma načinila mjesta u umnom kolu prosvijetljenih naroda. Pa moć pjesme, pjesme svete i srčane, što se kida od srca, lomi s duše, zadaja krvlju i mesom, moć takove pjesme nije ni danas izgubila svoje sile i snage, ona je i dandanas čista i neokaljana kćerka neba, što čuva svijet da ne zagazi sasvim u kao materijalne i sebične propasti, da ne izgubi najveće idejale, koji jedini mogu da vode malene narode kroz pustinju života u zemlju obećanu, u zemlju narodnoga ujedinjenja, narodne duševne i ekonomske slobode.

Pa kako da ne bude za naš maleni Samobor dan sveopće radosti i veselja, dan slave, kada uzmemo na oko, da je kroz trideset teških i mučnih godina naša „Jeka“ vršila svoju visoku zadaću, pjesmom dizala i snažila klonule, čelččila glasovima hrvatske pjesme one, koji nijesu nikada sagnuli koljena pred dušmanima naroda hrvatskoga.

Ko da zaboravi one duboke i čuvstvene časove, kada skladni glas „Jeka“ provrije iz punih grla u ubavom Anin-dolu, trese lišćem šumnatih grana, talasa šarenim cvijećem, odbija se o gole zidine staroga grada, trese srcem i dušom a veselo se oko k nebu povija i zahvaljuje, što je Hrvatu dao tako dražestan komadić domovine.

Ili kada snijeg pritisne brda i doline, stegne ledom hladjanu Savu, mrzne kamenje starinskih kula, a u ugodnoj sobi „Jekine“ dvorane zaori iz junačkih grudiju hrvatska pjesma, ko proročki glas, da iza zime dolazi proljeće, da iza tamnice sviće dan slobode, da na rukama robu pucaju okovi, ako srce nije zamrlo, ako se krv nije sledila, ako u oku imade vatre i žara.

I nije dosta ni velika knjiga, da se u njoj ispišu zasluge naše „Jeka“ pa nije ni potrebno. One su upisane u hiljade i hiljade zahvalnih srdaca, što hrvatski osjećaju i što ljube svoju grud. „Jeka“ je mezimče samoborsko, ona mu je duša, kojom diše u svom patriotskom radu; ona mu je srce, kojim čuvstvuje za svetinje naroda svoga. Ona je odziv plemenite duše, ona je jeka najsvetijih osjećanja.

Mnogi članovi njezini leže danas u hladnom grobu, ali duše njihove slažu pjesmu, slave s nama slavom, mole za narod svoj i sreću njegovu.

A kojima jošte božije sunce sja, kojima jošte duša gori na oltaru domovinskih idejala, neka im današnja slava tu svetu vatru novim žarom podstakne, neka još dugo i dugo hrvatskom pjesmom duše napajaju, srca plemene, neka ruše i obaraju, što je gnjilo i trulo, neka siju sjeme ljubavi, mira, bratske sloge i patriotskoga rada.

Kada je Samobor najljepši lug u hrvatskoj zemlji, budimo i mi, braćo, dostojni slavuji u tom lugu.

Pjesma naša neka bude vazda sveta i zanosna, neka razvija slobodna krila, nek ljubi svoje, neka nikada ne drhtne pred tuđim glasom, neka se nikada ne pokloni pred dušmaninom i onim, što se trga o našu muku i znoj, o baštinu otaca naših, koju moramo postostručenu da ostavimo djeci svojoj. Sve, što u Hrvatskoj od Drave dolje niz obale zelene Neretve, uz kameni Jadran i šumovitu Drinu hrvatski osjeća, sve je danas duhom u našem Samoboru, sve se s nama slaže u jednu pjesmu, zbija u jednu vrelu i vruću želju, da žive naša „Jeka“, da lista i cvate, da radja kao i dosada rodnom hrvatskim!

Ječi jeka od gradine stare
Ori pjesma, do neba se diže:
„Jeka“ danas svoju pjesmu pjeva
Zvuk joj snažni diljem roda siže.

Pjesmu njenu sveti zanos krijepi
Polet, ponos muževni je puni;
Stijeg je svijetli dignula visoko
Lovor slave vjenča ga i kruni.

Pred trideset godinica dugih
Pjesmom domu prvi put se javi,
Iza teških i radosnih dana
Danas slavu pobjednicu slavi.

Prijetile su oluje i bure
„Jeka“ cilju služila je svomu,
Pjevala je pjesmu ponositu
Na čast rodu, na čast svomu domu.

Katkad snaga jenjala joj čakom
Iskra laka još po koja tinja,
Al' zamalo — evo nova plama
Ori pjesma, slušat je milinja.

Pa je danas svijesna svoje snage
Donije ploda prvo zrnice malo,
Drvice sitno razgranilo grane,
Krepko stablo divno ojačalo.

Čast ti bila, dična naša „Jeko“
Na svanuću tridesetog ljeta,
U tvom radu za domaju dragu
Nek' te svagda divna sreća sreća.

Čast i svjema muževima vrlim
Što ti prvu iskru iskresaše,
Svjema, što te sa pregnućem duše
Podigoše, brižno njegovaše.

Pjevaj dalje pjesmu rodu svomu
— S njim je biće spojeno ti cijelo —
Stijeg svoj svijetli slavom ovjenčani
Diži uvijek ponosno i smjelo!

Bogumil Toni.

Izvanredna glavna skupština hrv. pjev. društva „Jeka“.

U nedjelju, dne 4. lipnja održana je izvanredna glavna skupština „Jeka“. Skupštini su prisustvovali svi pjevači „Jeka“ kao i nekolicina podupiraćih članova.

Potpredsjednik otvara skupštinu i moli g. Bahovca, da vodi zapisnik, budući da je društveni tajnik bolestan. Gosp. Bahovec uzima riječ, te predlaže skupštini, da se današnja provizorna uprava promijeni i da se g. Kleščić izabere za predsjednika, jer kod proslave ne možemo biti u provizoriju. Znade, da je već kod glavne skupštine g. Kleščić odbio ovu čast, nu sada ga moli, da je u interesu društva prihvati. Skupština prima jednoglasno prijedlog. — Predsjednik zahvaljuje na počasti, te u poduljem govoru spominje zasluge g. Milana Langa i predlaže ga za začasnoga člana. Skupština prima oduševljeno ovaj prijedlog i ovlaštuje predsjednika, da dade izraditi diplomu, koja će se na dan proslave predati g. Langu.

Čita se poziv pjev. društva „Sloge“ u Zagrebu za njezinu proslavu, koja će biti u kolovozu. Zaključuje se prisustvovati u potpunom broju. — G. Pavlović predlaže zahvalu sadanjem zborovodji, koji je najviše doprineo, da se može održati 30 godišnjica. Skupština pozdravlja veoma burno svoga zborovodju.

G. Bahovec predlaže, da se umoli poglavstvo, da izda proglas na gradjanstvo, da okiti kuće za svečani doček na 11. lipnja, zatim da stavi toga dana općinsku vijećnicu „Jeki“ na raspolaganje, budući, da mi nemamo nikakvih većih prostorija. G. Kompare predlaže, da se na dan proslave okiti Livadićeva ploča. Prima se.

Zatim je uređen točan program za proslavu, koji će se litografirati i razdijeliti medju pjevače. Za okićenje „Jekine“ zastave izabire se gđja. Malvina Kleščić, a gđjice.: Dragica Filipec, Olga i Milka Cizel, Marica Lang i Julka Levak, da okite barjake ostalih društava.

Uz pokliče predsjedniku zaključena je skupština.

Sjednica trg. zastupstva održala se 6. o mj. Nazočno 15 odbornika, a od strane kod oblasti pristav g. Š. Benak.

1. Za buduće trogodišnje razdoblje izabiru se za mjesnoga suca Ivan Levičar, za zamjenika Franjo Oslaković i za prisežnike Franjo Bastijančić, Franjo Bedeničić, Antun Bišćan, Mijo Božić, Nikola Čebušnik, Vjekoslav Drušković, Vjekoslav Grgas, Franjo Golešić, Ivan Gollner, Janko Herceg, Franjo Hrčić, Juraj Jurčić, Janko Kompare, Mijo Kokman, Gjuro Lesec, Mijo Mahović, Mijo Noršić, Janko Budi str., Antun Razum, Filip Šimec, Janko Valečić, Ignac Stiplošek, Josip Žibrat i Josip Žitković. — 2. Uredjenje sajmišta za svinje u smislu otpisa vis. vlade kao i raspravljanje prijedloga g. Presečkya radi preloženja sajmov a upućuje se gospodarskomu odboru. — 3. Ispražnjeno mjesto blagajničkoga pisara i ovrhovoditelja podjeljuje se Vjekoslavu Juratoviću. — 4. Prihvaća se ponuda Jurja Platinčiča za gradnju škarpe uz potok Gradnu kod Hamora za 2 K 40 f. od m³. — 5. Andri Nagodu prodaju se mjesta na groblju za 5 osoba za cijene, koje su po statutu određene. — 6. Zaključuje se, da će općina kao moralno tijelo pridonijeti troška za taracanje korita potoka „Gradne“ od Grgasovog do Štiglićevog mlina. Vis. vlada zamolit će se, da ostali trošak podmiri zemlja. — 7. Bilježnik i upravitelj Čop predlaže, da se zaključkom zastupstva zamoli vis. vlada za što skorije rješene utoka proti listinama za izbor trgovišnoga zastupstva, kako bi se što prije došlo do izbora načelnika, jer je poslovima upravitelja preopterećen. Prima se. — Bilježniku se za vršenje upraviteljske službe naknadno određuje polovina načelničke plaće. — 8. Poslije toga održana je sjednica gospodarskoga odbora radi konačnoga uredjenja novo osnovanoga šumskoga biljevišta i rasadnjaka za drvorede i parkove, u kojoj je g. kot. šumaru Szentgyörgyju objavljeno po odboru pohvalno priznanje za njegov vještački i požrtvovni rad oko ove lijepe i korisne uredbje.

Naši dopisi.

U Rudama, 6. lipnja.

(Sveta potvrda). 31. prošlog mjes. oko 5 sati poslije podne sakupili su se rudarski župljani kod župnoga dvora, da pričekaju pres. gosp. biskupa, koji je došao sa Kotara na sv. potvrdu u Rude.

Kod župnoga dvora podignut je bio slavoluk sa natpisom: „Dobro došao“ te geslom Sv. Oca p. Pije X. „obnoviti sve u Isusu Kristu“ i dr. Ant. Starčevića: „Bog i Hrvat!“ Tim je htio mjesni župnik svomu puku prikazati, da će sreću vremenitu i vječnu samo tada postići, bude li jedno i drugo slijedio. — Kod slavoluka smjestio se župnik sa susjednim svećenstvom. Uz njih porodaše se ovjenčane djevojke gorućim svijećama u ruci sa slikom bratovštine sv. Krunice, školska mladež, stare rudarske bratovštine i ostali župljani. — Biskupa je oslovio mjesni župnik vatreno i i srdačno. Spomene: kako je to za nj ozbiljan i radostan čas. Ozbiljan, jer ga opominje, da će tako jednoć sa pukom stupiti na sud pred vječnoga suca i moli biskupa, neka sada strogo sudi njegovo upravljanje, kako bi mu što blaži bio onaj sud vječnoga suca. Radostan mu je pak taj dan, što za 15godišnjega svojega župnikovanja slavi sada prvu svoju sv. firmu, i što može kod nje pozdraviti baš one, koji su mu mili i dragi. Iza toga pozdravila je biskupa djevojčica Ivka Stengel-Grabnerova predavši mu kitu cvijeća, što je biskupa ugodno dinulo.

Klicajući ostali rudarski župljani svome biskupu srdačni „živio“ počnu se redati u procesiju, koja se s ostalim obredima svršila u župnoj crkvi. Na večer oko 9 sati upriličili su rudarski župljani svečanu serenadu u čast visokoga gosta. Pred župnim je dvorom zasjalo do 100 lampiona, pučka glazba završava i hrvatska pjesma zaori. — Biskupa je ovdje oslovio župljanin Janko Prosoh.

Drugi dan svrši presv. g. biskup sv. potvrdu uz, hvala Bogu, najkrasnije vrijeme. Primile su 753 duše sakrament sv. potvrde.

Da je ova svečanost lijepo uspjela i duboki utisak kako u puku, tako u časnim gostima ostavila, velika je zasluga podrškog opć. poglavstva, napose gosp. V. Pavlovića bilježnika i mjesnoga učitelja g. St. Dobrinčića, te trgovca i posjednika iz Samobora g. Presečkoga, koji su sve to brižno, radosno i krasno upriličili: prvi,

lampione.

Svima Bog plati, a od rudarskih im župljana srdačna hvala!

Domaće vijesti.

30 godišnjica „Jeka“. Naše pjevač. društvo „Jeka“ marljivo se sprema, da što ljepše i časnije obavi proslavu svoga jubileja. Njezin poziv našao je u Zagrebu i nekim bližim mjestima živa odziva. Sva zagrebačka pjevačka društva korporativno će učestvovati svečanosti. I braća Slovenci s veseljem će pohrliti k nama, napose sl. „Čitalnica“ sa svojim mješovitim pjevačkim zborom i vojno-veteransko društvo iz Brežica. A nadamo se, da nas i Krško ne će zaboraviti. Doći će preko 250—300 pjevača. Žalimo, što ne dolaze svi u jutro, nego će n. pr. „Kolo“ i braća Slovenci doći poslije podne. Osobito se veliko zanimanje pokazuje za koncerat u Aninu perivoju. Bit će to pravo natjecanje prisutnih pjevačkih družina, a lijep glazben užitak za slušače. Ne sumnjamo zato ni najmanje, da će biti u Samoboru i jednoga Hrvata i Hrvatice, koji ne bi prisustvovali ovoj pjevačkoj svečanosti. Ovaj koncerat bit će slavije krasne hrvatske pjesme, kojom treba da se ponosi svaki, tko u srcu svome osjeća barem mrvu rodoljubnoga čuvstva. Tim će gradjanstvo samoborsko iskazati svoju počast hrvatskoj pjesmi i njezinim pokretačima dragim našim gostovima, a odužit će se i svojoj „Jeki“, koja je 30godišnjom svojom borbom za opstanak zaslužila barem ovu malu žrtvu. Ne dajmo, dakle, da nam i opet s nehaja našeg starog padne mraz na obraz! Raspored današnje proslave već smo objavili, a sada donosimo program koncerta, koji će se poslije podne izvoditi u Aninu perivoju: 1. Rosini: Potpurija iz opere „Vilim Tell“. Svira domaća glazba. 2. G. Eisenhuth: Spas brodara. Pjeva „Jeka“. 3. Vj. Ružić-Rosenberg: Bože živi! Pjeva „Kolo“. 4. Horejšek: Jadrna draga. Pjeva „Mladost“. 5. P. H. Sattner: Po zimi iz šole. Pjeva mješoviti zbor „Čitalnice“ iz Brežica. 6. V. Novak: Doma kras. Pjeva „Sloboda“. 7. Iv. pl. Zajc: Diži se iz sna! Pjeva „Sloga“. 8. G. Eisenhut: Laku noć. Pjesma za tenor i bariton solo uz pratnju zбора. Pjeva „Mladost“. Tenor solo stud. iur. g. Zvonimir Jeretin, bariton solo stud. farmac. Lav Wodvarka. 9. Iv. Tropš: Oj dome moj! Pjeva „Jeka“. 10. Hajdrich: More adrijsko. Pjevaju zajedno sva prisutna pjevačka društva. 11. Vilhar: Slovenec i Hrvat. Svira domaća glazba.

Sv. potvrda. Presvijetli gosp. dr. Ivan Krapac dočekan je u Samoboru na 1. o. mj. po određenom programu, kako smo ga javili u posljednjem broju našega lista. U Rudarskoj drazi pozdravio je biskupa opć. upravitelj g. Čop, a kod slavoluka župnik g. Forko biranim riječima. Biskup je toplo zahvalio istaknuvši, kako rado dolazi u starodrevno naše trgovište, da vrši uzvišenu svoju misiju. K dočeku su prisustvovali zastupnici ovdješnjih oblasti i ureda, škole, društva s glazbom i oveci broj drugog općinstva. Kod dočeka se našao i predstojnik pravosuđa presv. g. Marjanović, koji se slučajno ovdje desio u pohodu kod svoga zeta g. Franje Reizera ml. — Biskup je pošao u ophodu u crkvu, gdje je obavio propisane molitve i održao kratku propovijed, a zatim se otputio u školu i prisustvovao katehizaciji mladeži, s kojom je bio vrlo zadovoljan. Još isti dan podijelio je biskup sv. potvrdu školskoj mladeži, dok je drugi dan potvrdjivao ostale župljane. Ukupno je bilo 2094 potvrđenika. Toga je dana služio presv. gospodin biskup svečanu sv. misu uz veliku asistenciju domaćeg i okolišnog svećenstva. I gosp. prebendar Starec potrudio se u to ime iz Zagreba, da uveliča ovu crkvenu svečanost. Na koru je pjevalo hrv. pjev. društvo „Jeka“ pod ravnanjem svoga zborovodje g. Buzine. U 2 sata bio je svečani objed u žup. stanu, iza kojega je biskup pohodio ovdješnji samostan i učinio posjet gg. kot. upravitelju Senoi i kot. sucu Lj. Sovi, te je u pol 6 sati ostavio Samobor zahvalivši još jednom svjema na lijepom dočeku, za kojega je izjavio, da je bio najljepši, što ga je doživio na svome putovanju. Presv. gosp. biskupa ispratili su do sv. Nedjelje: kot. upravitelj g. Senoa i domaći župnik, a od strane općine i zastupstva gg. Čop, dr. Milan Bišćan i Stj. Vuković. Još nam je spomenuti, da je u večer na dan dolaska biskupova priredila glazba pred župnim stanom serenadu,

Zniki i podbanu Jurju Petričeviću, da povedu strogu istragu protiv pomenutoga rudarskoga upravitelja.

Kako se ta parnica svršila, ne znamo!

Na svršetku 17. vijeka dodju Rude s gradom samoborskim u vlast kneza Teodora Auersperga. On htjede da preda rudnik u zakup Nijemcima iz Saksonske. No protiv toga diže se vika u hrvatskom saboru. Staleži su naime mrsko gledali, što rudarskim pothvatom upravljaju tuđinci, te se tako obogaćuju. Pa i narod ne bijaše s njima zadovoljan, jer su ti ljudi nesmiljeno tlačili radnike, samo da oni iscrpe što veću korist.

Da se to uredi, poslaše staleži Nikolu Gatala k Auerspergu, da mu saopći volju sabora.

Dne 17. lipnja 1696. sklopi on ugovor s nekim Mihajlom Androkom na 30 godina i to tako, da trošak i dohodak dijele obojica zajedno. Staležiima se pak obaveže Androk, da ne će u buduće uzimati tuđince u svoje poduzeće. Doista, ovaj ugovor služi hrv. staležima na čast, kad pomislimo, kako su danas mnogi unosni pothvati u rukama tuđinaca! Medjutim Androk nije mogao da vodi posao dulje od godine dana, jer već 11. rujna 1697. moli on hrv. staleže, neka bi bili s njime u zajednici. Ugovorom od 11. prosinca iste godine osnovali su zbilja staleži „Rudarsko društvo“, koje je imalo da otpočne posao već 1. siječnja 1698. pod strogim nadzorom samih staleža.

Ovaj je momenat — u pogledu nacionalne ekonomije — od velike važnosti i prvi te vrste u Hrvatskoj. Ali nažalost to „prvo rudarsko društvo“ nije dugo bitisalo! Već nakon 2 godine predade Androk svoje zakupno pravo staležima, koje mu isplati u tri obroka 12.000 for. u ime troškova oko uredjenja rudnika. Sada su staleži sami vodili posao, ali im ponestane valjanih i poslu vještih radnika. Toga radi otpuťuje Gašpar Domik u sjevernu Ugarsku (valjda Slovačku), da odanle dovede rudare i ljevače bakra. Nadje ih u rudniku glasovitoga poljskoga kneza Lubomirskoga. Al eto nove neprilike!

Grof Erdödy htjede staležima da otme rudnik, ne osvrćući se ni najmanje na ugovor od god. 1700. Staleži pak videći, da im posao slabo uspijeva, predadu rudnik Erdödyu, a on se obaveže, da će im u ime odštete isplatiti 6.000 for., a osim toga dati još 4 topa za obranu zemlje.

Medjutim ni Erdödy nijesu bili kadri da uspješno nastave posao u rudniku, te ga dadoše u zakup nekom Sinkovcu, a onda opet Franji Auerspergu.

God. 1763. založe Erdödy Rude Talijanima: grofu Fiesku, markezu Samelinu, te Brentanu. Ovi pak grofici Gezeau. Iza nje upravljao je rudnikom dvorski savjetnik Emanuel Riger u zajednici s Onellom, Krstom Bartensteinom i Badentheilom.

God. 1826. kupio je Rude na javnoj dražbi gradjanin samoborski Franjo Reizer za 90.005 for. Njemu je posao dobro uspijevao, jer se godimice izvadilo 400—500 centi bakra. Poslije Reizera bio je vlasnikom rudnika Klein, a onda Kajetan Faber iz Beča, koji ga je sada — nakon 30 godina — dao u zakup berlinskom dioničarskom društvu.

Dao Bog, da bi posao u Rudama napredovao na korist onog siromašnoga puka, a na procvat trgovišta Samobora!

Po visokoj kr. zem. vladi proglašena lijekovitom vedom rudnicom

Apatovačka kiselica

Naravna alkali-kloridna litijaka kiselica. **Nagrada sa 15 zlatnih kraljica.**

Glasovito sredstvo kod svih bolesti probavnih organa i grkljana, proti oteima i reumi, kod želučanog, plućnog, crijevnog i svih drugih katara, proti hemoroida, kod boli bumbrega, mjehura, kamena, bečerne bolesti zrnatih i nateklih jetara. Prokušano, izvrsno i nenatkriljivo sredstvo kod spolnih i mnogih drugih ženskih bolesti.

Najbolje stolno piće. **Ljekovita voda.**

Upraviteljstvo vrela apatovačke kiselice,

ZAGREB, Ilca broj 17.

Dobiva se u svim ljekarnama, trgovinama mirodija, restauracijama i gostionama.

Stan

sa 4 sobe i potrebitim prostorijama u Šmidhenovoj ulici-iznajmljuje se od 1. srpnja.

Poblize kod kuće vlasnice gdje. **Ane Filipec, Livadićeva ulica br. 4.**

Traži se

za dvoje ljudi dobra, poštena, solidna

djevojka

koja znade kuhati, a ujedno obavlja i druge kućne poslove i lijepo gladi rublje.

Poblize kod uprave ovoga lista.

Vlastito je iskustvo najbolja preporuka, stoga ne vjerujte već kupujte i uvjerit ćete se, da je za pranje rublja

Jastrebarski sapunji prašak

nenatkriljivo i najbolje sredstvo, što se dosel kao slično upotrebljavalo. Priznanice stoje na uvid, a dobije se u svim boljim trgovinama.

Tvornica kemičko-tehničkih proizvoda u Jastrebarskom

Tvoritba **STAMBILJA** i GUME i mjedi, za urede, črpovce i ine poslove **STROJEVE ZA NUMERIRANJE** **SUHOPRESE** **ŠABLONE ZA SIGNIRANJE**

Uređivanje **ČRBOVA, MONOGRAMA, SLOVA ITD.** u kovinu, zlato, srebro i **DRAGOKAMENJE.** **XILOGRAPHIE KLIŠEA** **JASTUKE I PRIP. BGE**

REZBAR IG. JUSTITZ ZAGREB
GRAVEUR IG. JUSTITZ DUGA ul. 10.

ČIENICI BADAVA I FRANKO.
Traže se agenti.
PREPRODAVAOCI DOBIJU POPUST.

Skladište pomodne, rukotvorne, platnene i sitne robe.

BRAĆA KRONFELD

ZAGREB, DUGA ULICA BROJ 4.

Utomeljeno 1866.

Veliko skladište najnovijih tkanina.

Nakiti za haljine, svi krojački pripaci, platna i šifoni, pokrivači za stol i krevete, rubenine za gospođe, gospodu i djecu, nakitna roba za kitničare, nakićeni i nenakićeni slamnati i pusteni šeširi, sve vrste krznarske robe, sunco- i kišobrani, ručne radnje i svi pripaci.

UZORCI NA ZAHTJEV.

Telefona broj 229.